

Operacje wejścia i wyjścia w języku Python

- [Wprowadzenie](#)
- [Przeczytaj](#)
- [Schemat interaktywny](#)
- [Sprawdź się](#)
- [Dla nauczyciela](#)

Operacje wejścia i wyjścia w języku Python

Źródło: Christina Morillo, domena publiczna.

W tym e-materiale powtarzamy wiadomości ze szkoły podstawowej.

Jak napisać, program, który będzie komunikował się z użytkownikiem? Służą do tego poznane już przez nas [operacje wejścia i wyjścia](#). Pozwalają one na dwustronną komunikację użytkownika z programem. Obejmują wszystkie czynności, od odczytywania przycisków z klawiatury do wyświetlania filmów na ekranie.

W tym e-materiale zapoznamy się z operacjami wejścia i wyjścia w języku Python.

Charakterystykę operacji wejścia i wyjścia w innych językach programowania znajdziesz w e-materiałach:

- [Operacje wejścia i wyjścia w języku C++](#),
- [Operacje wejścia i wyjścia w języku Java](#).

Twoje cele

- Scharakteryzujesz operacje wejścia/wyjścia w języku Python.
- Dokonasz zmiany typu danych.
- Sformatujesz wyniki.
- Użyjesz modułów PySimpleGUI oraz Tkinter do tworzenia prostych okien dialogowych.

Przeczytaj

Standardowe funkcje wejścia/wyjścia

Jak już wiesz, podczas pracy z programem użytkownik może wprowadzać dane przez **standardowe wejście** – klawiaturę. W języku Python wszystkie dane zwracane przez funkcję `input()` są typu `string`. W sytuacji, w której potrzebujemy zmienić typ danych, możemy wykorzystać kilka funkcji:

```
1 int() - zamiana na liczby całkowite
2
3 # przykładowo
4 dana_wejsciowa = "12"
5 print(type(dana_wejsciowa))
6 <class 'str'>
7 wyjsciowo = int(dana_wejsciowa)
8 print(type(wyjsciowo))
9 <class 'int'>
10 print(wyjsciowo)
11 12
12
13 float() - zamiana na liczbę zmiennoprzecinkową
14
15 # przykładowo
16 dana_wejsciowa = "12.45"
17 print(type(dana_wejsciowa))
18 <class 'str'>
19 wyjsciowo = float(dana_wejsciowa)
20 print(type(wyjsciowo))
21 <class 'float'>
22 print(wyjsciowo)
23 12.45
24
25 str() - zamiana na ciąg znaków
26
27 # przykładowo
28 dana_wejsciowa = 12.45
29 print(type(dana_wejsciowa))
30 <class 'float'>
31 wyjsciowo = str(dana_wejsciowa)
```

```
32 print(type(wyjsciowo))
33 <class 'str'>
34 print(wyjsciowo)
35 12.45
```

Polecenie 1

Napisz program obliczający wiek na podstawie danych podanych przez użytkownika. Wiek powinien być wyświetlony na standardowym wyjściu.

Specyfikacja problemu:

Dane:

- `rok_urodzenia` – rok urodzenia użytkownika, liczba naturalna dodatnia pobrana od użytkownika

Wynik:

Program na standardowym wyjściu wypisuje wiek użytkownika.

Ciekawostka

Polecenie `int('4A', base=16)` spowoduje przeliczenie liczby 4A z postaci szesnastkowej na dziesiętną.

Sposoby formatowania informacji przekazywanych przez program

Funkcja `print()` służy do wyświetlania informacji na [standardowym wyjściu](#). Gdy chcemy wypisać dużą liczbę różnych informacji w ujednolicony sposób, możemy ułatwić sobie takie zadanie, stosując metodę `.format()`.

Przykład 1

Przeanalizujemy wyświetlenie 5 różnych liczb zmiennoprzecinkowych – zostaną one wypisane na ekranie. Kod będzie wyglądał w następujący sposób:


```

1 liczby = [ 2.34, 11.24, 1.864, 33.1, 12.456 ]
2 for liczba in liczby:
3     print(liczba)
4
5 2.34
6 11.24
7 1.864
8 33.1
9 12.456

```

Chcielibyśmy wypisać te liczby w kolejnych wierszach. Tak, aby kropka dziesiętna była zawsze w tym samym miejscu. Formatowanie specjalne to sposób formatowania powodujący np. równe rozmieszczenie znaku separatora tych liczb. Użyjemy opisu formatowania `{:>6.3f}`, który oznacza:

- znak ">" – równamy do prawej strony,
- 6 – długość napisu ma mieć minimum 6 znaków (wliczając separator), jeśli napis będzie krótszy, zostanie uzupełniony znakami spacji na początku,
- 3 – ilość miejsc dziesiętnych, jeśli liczba będzie miała więcej, wynik będzie zaokrąglony, jeśli mniej, zostaną dodane 0,
- znak "f" – oznacza, że liczba jest typu float,
- znaki ":" oraz "." są wymagane zgodnie z dokumentacją Pythona.

```

1 for liczba in liczby:
2     print("{:>6.3f}".format(liczba))
3
4  2.340
5 11.240
6  1.864
7 33.100
8 12.456

```

Ogólna postać zapisu kodów sterujących formatowaniem dla liczb wygląda następująco:

```

1 [ wyrównanie ][ znak ][ilość cyfr][.precyzja][typ]
2
3 wyrównanie: "<" | ">" | "=" | "^"
4 do lewej, do prawej, wypełnianie znakami '0', centrowanie
5
6 znak: "+" | "-" | " "

```

```
7 znak dla liczb dodatnich i ujemnych, znak tylko dla liczb ujemnych
8
9 liczba cyfr - łączna minimalna długość (liczba znaków) wypisanego
10 będzie mniejsza, wynikowy ciąg zostanie uzupełniony na początku z
11
12 .precyzja - minimalna ilość cyfr części dziesiętnej, która będzie
13 dziesiętnej będzie więcej
14
15
16 typ: "b" | "c" | "d" | "e" | "E" | "f" | "F" | "g" | "G" | "n" |
17 określa sposób, w jaki ma być prezentowana liczba, np:
18 "f" - zmiennoprzecinkowa, domyślnie 6 miejsc po przecinku
19 "e" - notacja wykładnicza, inżynierska
20 "%" - procentowa, wyświetla liczbę przeliczoną na procent
```

Przykładowe wykonanie różnych sposobów formatowania:

```
1 l1 = 2.36
2 l2 = -3.14
3 l3 = 4.467
4 print('Liczba: {}, {}, {}'.format(l1, l2, l3))
5 Liczba: 2.36, -3.14, 4.467
6 print('Liczba: {:<+6.3f}, {:>6.4f}, {}'.format(l1, l2, l3))
7 Liczba: +2.36 , -3.14, 4.467
8 print('Liczba: {:<+6.3f}, {:>6.4f}, {:6.2f}'.format(l1, l2, l3))
9 Liczba: +2.360, -3.1400, 4.47
10 print('Liczba: {:<+6.3f}, {:>6.4f}, {:6.3f}'.format(l1, l2, l3))
11 Liczba: +2.360, -3.1400, 4.467
12 print("Liczba: {:<10.5f}.".format(123.122))
13 Liczba: 123.12200 .
14 print("Liczba: {:<10.5f}.".format(123.122345678))
15 Liczba: 123.12235 .
16 print("Liczba: {:<10.5f}.".format(123123.122345678))
17 Liczba: 123123.12235.
18 print('Liczba: {:f}'.format(453))
19 Liczba: 453.000000
20 print('Liczba: {:e}'.format(453))
21 Liczba: 4.530000e+02
```

Sposób formatowania i postać kodów sterujących są opisane w dokumentacji, dostępnej po wydaniu polecenia `help( ' FORMATTING ' )`.

Polecenie 2

Napisz program, który pobierze od użytkownika dane 3 osób: imię, liczbę punktów uzyskanych na sprawdzianie oraz obliczy wynik procentowy każdej osoby. Przyjmij, że maksymalnie można uzyskać 120 punktów. Wyniki wyświetl w tabeli zawierającej nagłówek:

```
' Lp. | Imię | Punkty | Procenty '.
```

Specyfikacja problemu:

Dane:

- `maks` – liczba naturalna dodatnia; maksymalna liczba punktów możliwych do uzyskania na sprawdzianie
- `imiona` – pobrane od użytkownika trzy imiona; trzy łańcuchy znaków
- `punkty` – pobrane od użytkownika liczby zdobytych przez każdego ucznia punktów

Wynik:

Na standardowym wyjściu program wypisuje tabele składającą się z nagłówka oraz wierszy reprezentujących wyniki każdego z trzech uczniów.

Polecenie 3

Przygotuj kilka tabel podobnych do tej z poprzedniego polecenia. Porównaj i przedyskutuj z innymi osobami wyniki działania programów.

Interfejs graficzny i wprowadzanie danych

Niektóre programy mają [graficzny interfejs użytkownika](#) (GUI). Podczas pisania takich aplikacji wykorzystywane są środowiska [RAD](#). Dla języka Python nie powstało rozbudowane środowisko tego typu.

Do pisania graficznych aplikacji desktopowych możemy wykorzystać środowiska [IDE](#), które pomagają tworzyć kod źródłowy. W przypadku języka Python dostępny jest moduł

PySimpleGUI, pozwala on wyświetlać proste okna dialogowe.

Opisywany moduł trzeba zainstalować za pomocą menedżera pip. Należy w tym celu wydać komendę w linii poleceń systemu operacyjnego:

```
1 pip install PySimpleGUI
```

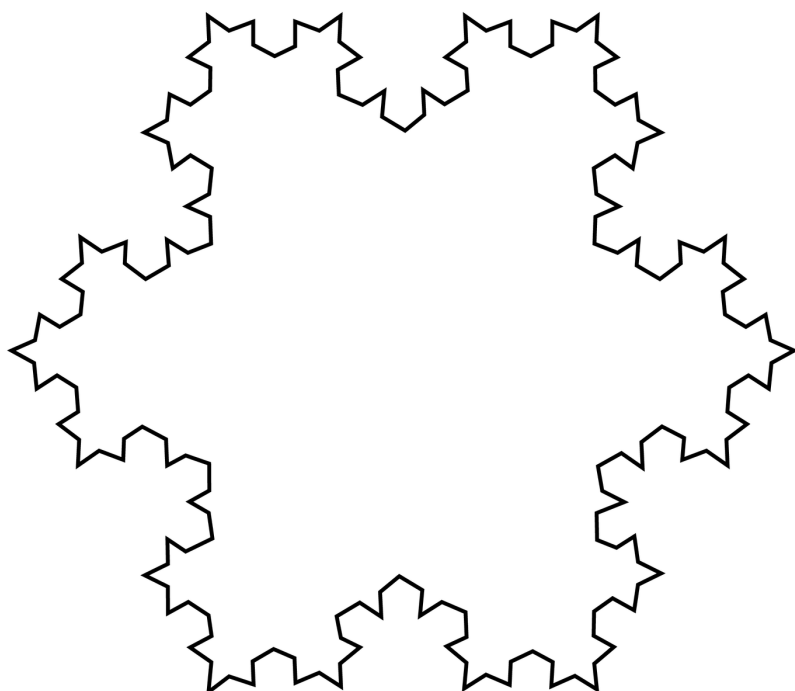
A oto wywołanie funkcji, która wyświetli okno komunikatu:

```
1 import PySimpleGUI as sg
2 sg.Popup("Nasz pierwszy program graficzny",
3         "Witam serdecznie - nazywam się Python,",
4         "jestem językiem programowania, potrafię działać w wielu środowiskach",
5         "warto się ze mną zaprzyjaźnić - a zobaczysz, ile jestem w stanie",
6         "Zatem - do nauki i pracy ;-)")
7 'OK'
8 >>>
```

Ciekawostka

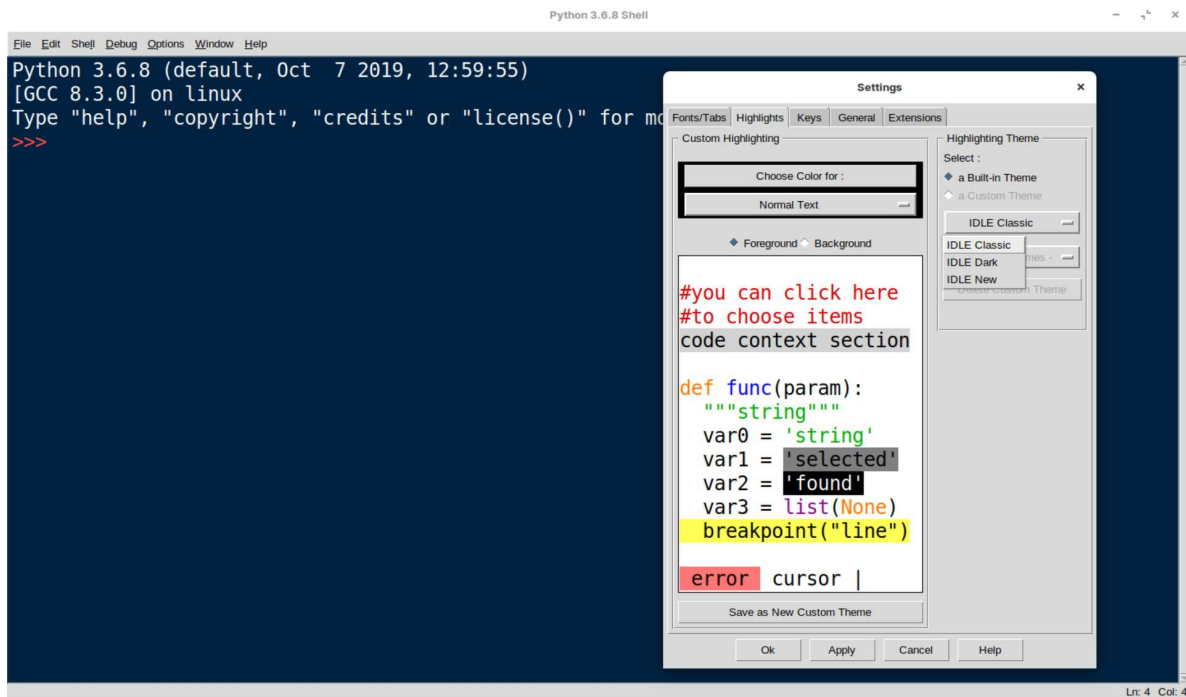
Składnię `import PySimpleGUI as sg` stosujemy w celu skrócenia zapisu w programie.

Innym przykładem biblioteki realizującej operacje graficzne jest `turtle`. Będziemy korzystać z niej przy tworzeniu rysunków fraktali.

Turtle bazuje na innej bibliotece – Tkinter. Jest to standardowa biblioteka języka Python, dostępna bez konieczności doinstalowania.

Środowisko IDLE, które wykorzystujemy do tworzenia programów, zostało opracowane z zastosowaniem właśnie tej biblioteki.

Środowisko programistyczne IDLE bazuje na bibliotece TKinter .

Oto przykładowy kod, który pozwala wyświetlić minimalne okno programu i zamknąć okno po naciśnięciu przycisku.

```
1 import tkinter
2
3 def ok():
4     window.destroy()
5
6 window = tkinter.Tk()
7 window.title("Nasz pierwszy program graficzny")
8 label = tkinter.Label(window,
9     text = "Witam serdecznie - nazywam się Python,").pack()
10 label = tkinter.Label(window,
11     text = "jestem językiem programowania, potrafię działać w wie
12 label = tkinter.Label(window,
13     text = "warto się ze mną zaprzyjaźnić - a zobaczysz, ile jest
```

```
14 label = tkinter.Label(window,  
15     text = "Zatem - do nauki i pracy ;-)").pack()  
16  
17 b = tkinter.Button(window, text="OK - koniec", command=ok).pack()
```

Słownik

argument

element składni w określonym języku programowania, który w wyniku wywołania podprogramu zostaje utożsamiony (skojarzony) z określonym parametrem podprogramu

graficzny interfejs użytkownika (GUI)

(ang. *Graphical User Interface*) interfejs pozwalający komunikować się z programem za pomocą widżetów; pozwala również na rysowanie

IDE

(ang. *Integrated Development Environment*) zintegrowane środowisko programistyczne, które wspomaga pracę z kodem źródłowym; przykładowymi IDE są Atom, PyCharm, Visual Code i Sublime Text

inspektor obiektów

w środowisku PyCharm narzędzie umożliwiające podgląd obiektów w czasie rzeczywistym, sprawdzanie ich wartości oraz typu

parametr

element składni w określonym języku programowania umożliwiający komunikację pomiędzy podprogramem wywołanym a programem wywołującym; parametry określa się wraz z deklaracją określonego podprogramu w jego nagłówku

RAD

(ang. *Rapid Application Development*) metodyka udostępniająca zbiór narzędzi do szybkiego tworzenia aplikacji; programista rysuje w nim elementy interfejsu, zaś kod dodaje się tylko do poszczególnych obiektów; przykładowymi środowiskami RAD są QT Designer, Visual Studio, Lazarus i Delphi

standardowe wejście

standardowe urządzenie służące do wprowadzania danych; zazwyczaj jest to klawiatura; istnieją również niestandardowe wejścia (np. pliki)

standardowe wyjście

standardowe urządzenie służące do przedstawiania wyników działania programu; zazwyczaj jest to ekran (w przypadku Pythona: aktywne okno terminala tekstowego); istnieją też niestandardowe wyjścia, takie jak plik

Schemat interaktywny

Polecenie 1

Napisz program, który dla danych podanych przez użytkownika obliczy jego BMI. Wynik powinien zostać wypisany na standardowe urządzenie wyjścia.

Specyfikacja problemu:

Wzór:

- $$\text{BMI} = \frac{\text{waga}[\text{kg}]}{\text{wzrost}[\text{m}^2]}$$

Dane:

- waga – liczba naturalna dodatnia; waga wprowadzona przez użytkownika wyrażona w kilogramach
- wzrost – liczba zmiennoprzecinkowa dodatnia; wzrost wprowadzony przez użytkownika wyrażony w metrach

Wynik:

- Na podstawie wprowadzonych danych program wypisuje na standardowym wyjściu BMI użytkownika.

```
1 # Tutaj dodaj własny kod. Użyj funkcji
2 # print()
```

Jeśli chcesz powtórzyć wiadomości ze szkoły podstawowej, stwórz program, używając schematu blokowego.

Polecenie 2

Porównaj swoje rozwiązanie z filmem.

Komunikacja programu z użytkownikiem

Operacje wejścia/wyjścia w języku Python

Film dostępny pod adresem </preview/resource/Rw0ReNLErVoFh>

Źródło: Contentplus.pl sp. z o. o., licencja: CC BY-SA 3.0.

Film nawiązujący do treści materiału: Komunikacja programu z użytkownikiem.

Sprawdź się

Pokaż ćwiczenia:

Ćwiczenie 1

Uzupełnij zdania.

Wszystkie dane przekazywane ze standardowego Python zwraca jako .
Dane te przekazuje funkcja .

wyjścia

object

list

string

wejścia

słownik

int

print()

input()

Ćwiczenie 2

Wskaż poprawne wywołania funkcji input().

☐ input('Podaj treść:')

☐ input(print("Podaj treść:"))

☐ input("Podaj treść: ")

☐ input()

Ćwiczenie 3

Wypełnij puste pola odpowiednimi symbolami.

Formatowanie obiektu string metodą format:

– dopełnienie spacjami do lewej

– dopełnienie spacjami do prawej

– centrowanie

Ćwiczenie 4

Zaznacz poprawnie zapisane polecenie obliczenia wieku, na podstawie danych wprowadzonych z klawiatury.

☐ `wiek = 2021 + input("Podaj rok urodzenia")`

☐ `wiek = 2021 - int(input("Podaj rok urodzenia"))`

☐ `wiek = 2021 - input("Podaj rok urodzenia")`

☐ `wiek = str(2021) - input("Podaj rok urodzenia")`

Ćwiczenie 5

Pogrupuj odpowiednio aplikacje.

RAD – Rapid Application Development

CodeBlocks

QT Creator

Sublime Text Editor

PyCharm

Vi

Eclipse

Atom

FocusWriter

Anjuta Dev

Geany

Notepad

Embracadero Studio

WaveMaker

Libre Writer

Lazarus Studio

MS-Word

Emacs

Visual Studio

IDE – Integrated Development Editor

Zwykłe edytory tekstowe

Ćwiczenie 6

Zaznacz poprawną odpowiedź. Wskaż jaki wynik da polecenie 'Liczba -> {:>16, .3f}'.format(425935712.29389).

- ☐ 'Liczba -> 425,935,712.293'
- ☐ 'Liczba -> 425,935,712.294'
- ☐ ValueError: Invalid format specifier

Ćwiczenie 7

Przeanalizuj kod i wykonaj ćwiczenie.

```
1 print("Z jakiego filmu to cytaty?")
2 print("Niech Moc będzie z tobą.")
3 film = input( )
4 print("Wstrząśnięte, nie mieszane.")
5 film = input( )
6 print("Houston, mamy problem!")
7 film = input( )
8 print("Cytat pochodzi z filmu:", film_1)
9 print("Cytat pochodzi z filmu:", film_2)
10 print("Cytat pochodzi z filmu:", film_3)
```

Wskaż błąd w kodzie.

Ćwiczenie 8

Uzupełnij kod, tak aby program wyświetlił pozostałe dwie odpowiedzi według wzoru. Popraw ewentualne błędy.

```
1 film1 = Star Wars
2 film2 = "'Goldfinger'"
3 film3 = "'Apollo 13'"
4 print ("Z jakiego filmu to cytaty?")
5
6 print ("'"Niech Moc będzie z tobą.'")
7 print (Cytat pochodzi z filmu, film1)
```

1

Dla nauczyciela

Autor: Zespół autorski [Contentplus.pl](https://contentplus.pl) sp. z o.o.

Przedmiot: Informatyka

Temat: Operacje wejścia i wyjścia w języku Python

Grupa docelowa:

Liceum ogólnokształcące i technikum, liceum ogólnokształcące, technikum, zakres podstawowy

Podstawa programowa:

Cele kształcenia – wymagania ogólne

II. Programowanie i rozwiązywanie problemów z wykorzystaniem komputera oraz innych urządzeń cyfrowych: układanie i programowanie algorytmów, organizowanie, wyszukiwanie i udostępnianie informacji, posługiwanie się aplikacjami komputerowymi.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

II. Programowanie i rozwiązywanie problemów z wykorzystaniem komputera i innych urządzeń cyfrowych.

Zakres podstawowy. Uczeń:

1) projektuje i programuje rozwiązania problemów z różnych dziedzin, stosuje przy tym: instrukcje wejścia/wyjścia, wyrażenia arytmetyczne i logiczne, instrukcje warunkowe, instrukcje iteracyjne, funkcje z parametrami i bez parametrów, testuje poprawność programów dla różnych danych; w szczególności programuje algorytmy z punktu I.2);

Kształtowane kompetencje kluczowe:

- kompetencje cyfrowe;
- kompetencje osobiste, społeczne i w zakresie umiejętności uczenia się;
- kompetencje matematyczne oraz kompetencje w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii.

Cele operacyjne (językiem ucznia):

- Scharakteryzujesz operacje wejścia/wyjścia w języku Python.
- Dokonasz zmiany typu danych.
- Sformatujesz wyniki.

- Użyjesz modułów PySimpleGUI oraz Tkinter do tworzenia prostych okien dialogowych.

Strategie nauczania:

- konstruktywizm;
- konektywizm.

Metody i techniki nauczania:

- dyskusja;
- rozmowa nauczająca z wykorzystaniem multimediu i ćwiczeń interaktywnych;
- ćwiczenia praktyczne.

Formy pracy:

- praca indywidualna;
- praca w parach;
- praca całego zespołu klasowego.

Środki dydaktyczne:

- komputery z głośnikami, słuchawkami i dostępem do internetu;
- zasoby multimedialne zawarte w e-materiale;
- tablica interaktywna/tablica, pisak/kreda;
- oprogramowanie dla języka Python 3 (lub nowszej wersji), w tym PyCharm lub IDLE.

Przebieg lekcji

Przed lekcją:

1. **Przygotowanie do zajęć.** Nauczyciel loguje się na platformie i udostępnia e-materiał: „Operacje wejścia i wyjścia w języku Python”. Nauczyciel prosi uczniów o zapoznanie się z treściami w sekcji „Przeczytaj”.

Faza wstępna:

1. Nauczyciel wyświetla i odczytuje temat lekcji oraz cele zajęć. Prosi uczniów o sformułowanie kryteriów sukcesu.
2. **Rozpoznanie wiedzy uczniów.** Nauczyciel prosi wybranego ucznia lub uczniów o przedstawienie sytuacji problemowej związanej z tematem lekcji.

Faza realizacyjna:

1. **Praca z multimediu.** Uczniowie zapoznają się z treścią polecenia 1 z sekcji „Schemat interaktywny”. Rozwiązują problem, pisząc program w języku Python lub za pomocą schematu blokowego. W kolejnym kroku porównują swoje rozwiązanie

z zaprezentowanym w filmie. Następnie na forum klasy omówione zostają ewentualne wątpliwości i spostrzeżenia.

2. Uczniowie w parach wykonują ćwiczenia nr 1-8. Nauczyciel sprawdza poprawność wykonanych zadań, omawiając je wraz z uczniami.

Faza podsumowująca:

1. Wybrany uczeń podsumowuje zajęcia, zwracając uwagę na nabyte umiejętności, omawia ewentualne problemy podczas rozwiązywania ćwiczeń z programowania w języku Python.

Praca domowa:

1. Uczniowie wykorzystując moduł *PySimpleGUI*, piszą program, który będzie umożliwiał wpisanie dwóch liczb oraz poda prawidłowy wynik mnożenia.

Materiały pomocnicze:

- Oficjalna dokumentacja techniczna dla języka Python 3 (lub nowszej wersji).
- Oficjalna dokumentacja techniczna dla oprogramowania PyCharm lub IDLE.

Wskazówki metodyczne:

- Treści w sekcji „Przeczytaj” można wykorzystać jako podsumowanie i utrwalenie wiedzy uczniów.